

teknisk og økonomisk er samhørende, maa behandles hver for sig, hvilket forsinker Sagernes Fremme og gør det vanskeligt at fremme dem paa bedst mulig Maade.

For alle Sager er der Adgang til Appel til højere Instans med en Appelfrist fra Vandsyn til Landvæsenkommission paa 4 Uger, fra Landvæsenkommission til Overlandvæsenkommission paa 8 Uger, hvorved en Sag vil blive forsinket, selv om den ikke appelleres, idet Appelfristens Udløb maa afventes, saafremt ikke alle interesserede vides at have frafaldet Appel ved Forlig eller paa anden Maade. Herunder maa det endvidere erindres, at en Vand-synssag, der er appelleret til en Landvæsenkommission og derved er indgaaet som Led i en Sag, hvori Landvæsenkommissionen er 1. Instans, ikke sammen med sidstnævnte Sag kan appelleres til Overlandvæsenkommission til en efter Forholdene afpasset samlet Afgørelse.

Saafremt man til Arbejdsløshedens Imødegaaelse ønsker Sagerne fremmet mest muligt og paa den teknisk set mest ensartede Maade, maa man kræve Sagerne henlagt til een Myndighed, hvis Afgørelser maa være endelige.

Til Opnaaelse af dette Formaal har man i § 7, 3die Stykke, foreslaaet Landbrugsministeren bemyndiget til at nedsætte Afvandsingskommissioner, til hvis Behandling og Paakendelse Landbrugsministeren efter derom indgivet Andragende henviser de enkelte Sager. Kommissionerne, hvis Medlemmer vælges af Ministeren, skal bestaa af en Landsdommer eller en Underdommer samt 4 andre Medlemmer, hvoraf Halvdelen skal være Landbrugere og Halvdelen have landbrugstekniske eller vandbygningstekniske Kundskaber. Kommissionerne, til hvis Behandling kan henvises saavel nye Sager som Sager, der er delvist behandlede af de ordinære Vandløbsretter, skal iøvrigt følge den

i 1ste Stk. nævnte Lovgivning og de i Lov om Landvæsenkommissioners og Overlandvæsenkommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. af 30. December 1858 fastsatte Regler. Kommissionernes Afgørelser er endelige. Udgifterne ved Kommissionernes Virksomhed afholdes af Staten efter nærmere af Landbrugsministeren fastsatte Regler.

Til § 8.

Denne Bestemmelse er i Overensstemmelse med den gældende Lovgivning.

Til § 9.

Ifølge denne Bestemmelse foreslaas nedsat de ovenfor omtalte Grundforbedringsudvalg, et Udvalg i hvert Amt, bestaaende af 5 Medlemmer. Landbrugsministeren udnævner Formanden og 2 Medlemmer, hvoraf det ene skal være sagkyndigt, det andet repræsentere Arbejdernes Interesser; Amtets Landboforeninger og Husmandsforeninger vælger hver et Medlem. Udvalgene skal foruden at varetage de dem ved §§ 3 og 6 tillagte Funktioner hver indenfor sin Kreds virke for Igangsættelse af Grundforbedringsarbejder og yde Jordbrugerne Vejledning i saa Henseende. Udgifterne ved Udvalgenes Virksomhed afholdes af Staten efter nærmere af Landbrugsministeren fastsatte Regler, jfr. ogsaa § 5.

Til § 10.

Statens Udgifter til disse Laan og Tilskud foreslaas begrænset til 10 Mill. Kr.

Loven træder straks i Kraft og gælder til 1. April 1935. Samtidig med Lovens Ikrafttræden ophæves Loven af 2. November 1932. De i Henhold til denne Lov bevilgede Laan og Tilskud er undergivne denne Lovs Bestemmelser, uanset om Arbejdet først kommer til Udførelse efter den ny Lovs Ikrafttræden.